

hij bij de opmars naar Kandi door een val in het gebergte ernstig invalide werd en al bejaard is, mag sergeant Johan Christoffel Wittig ook eerder repatriëren. Men stond het bestuur op Ceylon al toe verzoeken om eerdere terugkeer van officieren en onderofficieren in te wil-
 ligen. Verder keren huiswaarts de onderluitenant bij het korps dragonders op Java Fredrik
 Carel Hans Bruno baron van Polnitz [fol. 273] en de als soldaat gearriveerde en onlangs in
 burgervrijdom gestelde Johannes Mathias Wineke. Tegen het gewone transport en kostgeld
 varen vier vrouwen, een vrije christen vrouw, zestien kinderen en een slavin mee. Onder de
 vrouwen is de weduwe van de kapitein-militair Jacob Carel van Espendonk, die mocht repa-
 triëren maar inmiddels is overleden. Zij keert conform het besluit van 4 juli 1766 terug met
 haar twee zoons en wegens haar behoeftige toestand vrij van transport en kostgeld. Op 16
 september 1766 is op verzoek van genoemde weduwe besloten om de oudste van haar zoons,
 Jacobus Henricus, die als jong matroos op Ceylon was aangekomen, en de jongere Pieter,
 die daar als soldaat heeft gediend, met een gagie van f 8,- per maand te laten terugkeren. Zij
 hebben beide respectievelijk tegen f 16,- en f 9,- per maand als assistenten op de schrijfkantoren
 gewerkt. [fol. 274] Op basis van de resoluties van 15 juli en 11 september 1766 worden
 de gedegradeerden de gewezen opperstuurman Job Dussington, die te Jambi ongehoorzaam
 was en oproerige taal uitsloeg, en sergeant Philip Wendel als soldaat teruggestuurd. De laatste
 en nog vijf soldaten, die ook terug moeten, stichtten onrust onder de militie te Makassar.
 Dussington moet scheepsdienst doen en de anderen gaan terug als matroos. Zij waren de
 aanstichters van de opstand in het garnizoen van Quilon in Malabar. Zeventien personen
 keren terug wegens verouderingskwalen. Personalia. [fol. 275] De gekwalificeerden onder
 hen die goederen of geld hebben beheerd, beloofden bij notariële akte de Compagnie schadeloos
 te stellen voor eventuele tekorten. Bovendien zijn bijgevoegd een formele liquidatie
 van de retouren in 1766, een verbeterde voor 1765 op basis van de uit Nederland ontvangene
 voor 1764 en een formele verbeterde voor 1766 opgesteld met behulp van die in 1765 uit
 Nederland ontvangen.)

Uit de eerste zullen wij noteeren dat de voor dit jaar uit deze gewesten verzondene
 retouren bedragen hebben een nog nooit tot die hoeveelheit geklommen capitaal van

f 11.366.744,14,-

En uit de tweede dat

de kamer Amsterdam tevoren is gebleven

f 1.836.642,10,13 $\frac{1}{10}$

Zeeland

tevoren is gebleven f

1.294.688,1,2 $\frac{11}{20}$

Terwijl daarentegen

de kamer Delft

tenagteren staat

f 121.511,10,8 $\frac{61}{80}$

„ „ Rotterdam

„ „

f 888.748,16,3 $\frac{29}{80}$

„ „ Hoorn

„ „

f 890.977,1,1 $\frac{61}{80}$

„ „ Enkhuizen wel

„ „

f 1.230.093,4,1 $\frac{61}{80}$

Fol. 275r-v.

(Deze verschillen zijn zoveel mogelijk glad gestreken met de retouren uit Bengalen.
 [fol. 276] Deze maatregelen zijn hierboven al vermeld in het gedeelte over dit kantoor en
 blijken uit de resoluties van 10 juni en 1 juli 1766. Buiten dat wat werd besteld wordt meege-
 zonden: de reeds genoemde 16 pakken Bengaalse firtij, voor de kamer Amsterdam een pak
 monsters van sitsen dat uit Surat werd ontvangen, en bovendien conform de resolutie van
 30 september 15 pakken Bengaalse en 18 pakken Suratse textiel, die volgens de opperkoop-
 lieden van het kasteel zijn besteld, of volgens hen wegens hun kwaliteit in Nederland gewild
 zullen zijn. De laatste bestaan uit 6 pakken cassa's boerong, 1 pak fijne Mohumpurse sol-
 logesjes, 8 pakken fijne Mohumpurse sanen, 10 pakken Ahmadabadse sitsen, samen t.w.v.
 f 31.117 [fol. 277] Ook gaan er hoofdsieraden mee, die door de generaal van de nawab Rai
 Durlabh aan directeur George Lodewijk Vernet zijn geschonken. Omdat ze met edelstenen
 zijn bezet, worden zij voor f 2640,- aan de kamer Amsterdam toegerekend, maar ze zullen
 in Nederland door hun zeldzaamheid zeker meer waard zijn. Aan raad extraordinaris Wil-